Zuzana Brnoliaková
Studenohorská 56, 841 03 Bratislava
0948 / 553 275
zuzana.brnoliakova@gmail.com

Personalizovaný roman

Rozvibrovaný vagón rýchlodráhy ostro rezal zákrutu. Odkedy zaviedli odľahčené dopravné systémy, v poobednej spleti liniek, z centrálneho segmentu do filiálok, hučalo to a cvrlikalo ako na letnej lúke skraja augusta. Odstredivá sila vychýlila Sabínu do uličky, medzi antiseptické, ergonomické sedadlá.

Už aby som bola doma, vzdychla si v duchu a postupne odpájala moduly pracovných povinností. Chodila uťahaná ako mača, klientske centrum jej dávalo zabrať. Niekedy nepomáhal ani doktorát z psychológie, také komplikované boli reklamačné prípady, ktoré jej prideľovali. V snahe vyriešiť naliehavé urgencie predplatiteľov maximalizovala modus empatie a načierala do energetických zásob, ktoré mali mať k dispozícii len pre seniorské pozície korporátu.

V pretechnizovanom svete sa miestami cítila cudzo. Jej únikom boli dejinné udalosti z minulých storočí a beletria s témou stredovekých šľachtických rodov. Dnes sa zvlášť tešila na nový diel z edície historických románov od Alfonsa Ivašku o Komtese Viktórii.

Po príchode domov letmo skontrolovala displeje. Vyklikala regeneračné parametere, navolila gýčovú vizualizáciu ovocnej záhrady v skorom májovom predpoludní a uložila sa do horizontálnej polohy. S chuťou sa začítala. Už prvá veta ju chytila. Mala zvyk precízne vstrebať atmosféru a lexiku prvých slov. Z

dlhodobého hľadiska jej to vychádzalo ako spoľahlivý ukazovateľ kvality celého textu. Dala skrátka na prvý dojem.

Dej sa rozbiehal pozvoľna. Spočiatku ju oslovili dobové reálie a farbisté opisy nábytku, kostýmov i krajinnej architektúry. Boli presne podľa jej gusta. Hlavná hrdinka, v jej veku, to nemala ľahké, ale húževnato sa pasovala s prekážkami. Pre Sabínu bolo úplne prirodzené sympatizovať s ňou, veď mali toho toľko spoločného. *Keby nás nedelili stáročia, poslala by som ti žiadosť o priateľstvo,* pousmiala sa v duchu pri scéne, kde komtesa odmietla nanútený sobáš. Vášnivá čitateľka v kľúčových momentoch dokonca vytušila rozhodnutia hrdinky skôr, ako ich autor opísal. Niekomu by sa dej mohol zdať predvídateľný, Sabínu však bavilo uhádnuť ďalšie a ďalšie peripetie. Pán spisovateľ Ivaška potvrdil povesť zručného fabulátora. Nie nadarmo bol laureátom národnej ceny o Zlaté husie pero.

V závere dobrodružného príbehu však Sabínu vždy prepadala plíživá clivota, že sa také vydarené literárne dielko končí. Verila v pokračovanie. V poslednej kapitole bolo naznačených mnoho alternatív. Čudná sa zdala len nepatrná poznámka pod čiarkou, písaná drobným, ledva viditeľným písmom. *No zbohom, to vyzerá ako všeobecné obchodné podmienky bankového účtu,* pomyslela si uštipačne. Pod hrozbou prísneho trestu sa vo vyhlásení uvádzalo:

LITERÁRNE DIELO NEPOŽIČIAVAŤ! Verzia bola optimalizovaná z platforiem poskytujúcich Vaše osobné údaje, kumulované dlhodobými spotrebiteľskými prieskumami. Zanalyzovaných bolo minimálne 1,5 milióna Vašich žmurknutí, ktoré vygenerovali trendy v rozširovaní zreničiek, súvsťažné s témami, preferenciami a náladami adekvátnymi

k Vášmu veku i sociálnemu statusu. Historický román bol personalizovaný výlučne pre Vašu osobu. Za jeho verziou stojí enormné úsilie umelej inteligencie pod dohľadom tútora Alfonsa Ivašku (A.I. = Artificial Intelligence).

Zronená Sabína pomaly zložila elektronickú čítačku do lona. Ilúzia hlbokého ľudského porozumenia sa jej rozplynula v chlade algoritmu. *Tak žiadne spriaznené duše?* zúfalo si vzdychla do prázdna gýčovej ovocnej záhrady, sklamaná až na dreň svojej čitateľskej podstaty.